

ter til Befordring, Diæter osv. Imidlertid gjorde jeg ikke senere nogen Indvending mod dette Forslag. Det blev altsaa vedtaget, og Loven kom i dette Punkt til at lyde saaledes: „Denne Burderingscommission skal bestaae af 5 Medlemmer, af hvilke 1 vælges af Regjeringen, 2 af Amtsraadet for det Amt, i hvilket Leirpladsen er beliggende, og 2 af de nærmeste Communes Bestyrelser. Hvilke Communer der skulle deeltage i dette Valg, bestemmes for Landcommunernes Vedkommende af fornævnte Amtsraad og for Kjøbstadcommunernes af Indenrigsministeren, der tillige ordner Fremgangsmaaden ved Valget. Det af Regjeringen valgte Medlem leder Forretningerne som Formand. Commissionen sammentræder, før Arealerne tages i Besiddelse; for at tage Syn over dem, der skulle anvendes til Leirplads og til daglig Dvelsesplads, og foretager senere Burderinger, efterhaanden som der opstaaer Anledning hertil“. Efterat Loven var udkommen, indledede Krigsministeriet Correspondance med Indenrigsministeriet angaaende de i den Anledning fornødne Foranstaltninger, og navnlig indhentes da ogsaa Indenrigsministeriets Formening, om det var rigtig, at en nærmere betegnet Ingenieurofficeer, som skulde lede Leirarbejderne, blev udnævnt til Formand i denne Burderingscommission. Derved fandt Indenrigsministeriet Intet at erindre. Sagen blev da forelagt Hans Majestæt Kongen, og den paagjældende Officeer blev ved allerhøieste Resolution befuldmægtiget til at være Formand i Commissionen. Jeg troer, det vil erkjendes, at Krigsbestyrelsens Fremgangsmaade her var fuldstændig correct. Under Dvelseerne blev der i Anledning af en Maneuvre, som gik ud over den daglige Dvelsesplads, tilføiet nogle Hedelodder ved Finnerup en Skade, for hvilken de vedkommende Ciere og Brugere formeente at kunne kræve Erstatning. Sagen blev forelagt Generalauditeuren. Jeg skal dog tillade mig her at indskyde den Bemærkning, at der ved Leirøvelserne er Brug for tre Slags Terrain, nemlig den egentlige Leirplads, paa hvilken Leiren staaes, dernæst den daglige Dvelsesplads, som benyttes hele Leirtiden, og endelig Maneuvreterrainet, som kun benyttes, naar der finder længere udgaaende Dveller

Sted, og som naturligtvis ikke nøiere kan angives iforveien. Der var opstaaet Tvivl hos de vedkommende Myndigheder, om en saadan Skade, tilføiet Maneuvreterrainet — et Terrain, som maaskee kun eengang i Løbet af Dvelseerne vilde blive berørt af Tropperne — skulde vurderes af den Commission, som var befuldmægtiget ifølge Loven af 24de April 1868, og Spørgsmaalet blev rettet til Generalauditeuren paa denne Maade: „Man skal udbede sig Generalauditeurens behagelige Ytringer om, hvorvidt Lov af 24de April 1868 om Anskaffelse af Materiel osv. til aarlige Dvelsesleire samt Drettelsen af en saadan Leir i Finantsaaret 1868—69 maatte hjemle de paagjældende Andragere Ret til Erstatning for den deres Hedelodder ved de større Dveller tilføiede Skade.“ Derpaa svarede Generalauditeuren, at saavel efter Ordene i bemeldte Lovs § 3 som efter Sagens Natur maatte Spørgsmaalet besvares bekræftende. Som Følge deraf blev altsaa af den Skade, som tilføiedes, vurderet af den ifølge Loven befuldmægtigede Burderingscommission, og det er mig ikke bekjendt, saaledes som jeg tidligere har havt Leilighed til at ytre, at der er ført nogen- somhelst Klage over denne Commissions Virksomhed. Naar jeg nu vender mig til det ved anden Behandling vedtagne Forslag, stillet af den ærede Folkethingsmand for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) og flere, da deler dette Forslag sig egentlig i to Dele. I det Forslaget nemlig gaaer ud paa en anden Sammensætning af Burderingscommissionen end den hidtil bestemte, indføres der to Forandringer. Den ene er den, at Formanden i denne Commission ikke mere skal udnævnes af Regjeringen, men derimod af Amtsraadet. Den anden Bestemmelse, der indføres, er den, at de Skadelidte eller Erstatningsberettigede skulle ved directe Valg besætte en Plads i Commissionen. Med Hensyn til det første Punkt, nemlig at Befikkelsen af Formanden for denne Burderingscommission ikke mere skulde ligge hos Regjeringen, men derimod lægges hen til Amtsraadet, da begrundede det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds dette væsentlig paa den Maade, at han meente, at Regjeringen ikke havde anvendt den